

Absztrakt

Jelen kutatás az Állam tragédiájának poetikáját az államérdek politikafilozófiai diskurzusához viszonyítva vizsgálja. Bemutatom az Állami Tragédia új műfaját, és érvelek annak poetikája mellett. Továbbá bemutatom az államérdek diskurzusát Shakespeare, Ben Jonson és kortársaik irodalmi ösztöndíjasainak. A kialakulóban lévő kora újkori filozófiai diskurzus a politikai gondolkodásban és eszmetörténetben betöltött fontossága, hogy ne mondjam központi szerepe ellenére is hézagosan maradt meg a tudományosságban. A jelen kutatásban vizsgált két darab Shakespeare Hamletje és Ben Jonson Sejanus bukása című műve. Az Angliában és a kontinensen kialakuló politikai gondolkodással foglalkozva a két darab újraolvasása mellett fogok érvelni, ami csak az államérdek politikai diskurzusának fontosságának és központi szerepének elismerésével lehetséges. Ahogy munkám címe is jelzi, a darabok olvasása ezen a történelmileg tájékozott kritikai perspektíván keresztül lehetővé teszi egy új poetikai forma megértését, amelyet az irodalomtudomány sokáig margináliaként utasított el.

Jelen kutatásban elsődleges célom, hogy az állam tragédiájának poetikájának nevezett kérdéssel foglalkozzam, az államérdek kialakulóban lévő politikai diskurzusának fényében, amely utat nyit az államalakulás és a jogi szubjektum felé. Ennek során amellet fogok érvelni, hogy az Állam tragédiája elítéli az Állam észének új politikai diskurzusát, mint etikátlan és illegitim, és hogy az új politikai diskurzus színpadi megjelenítésében az Állam tragédiája a poétikát és a politikát egyesíti, hogy megteremtse saját - bár a bukás szélén álló - grammatikáját, amely egyszerre politikai, amennyiben az állam poetikáját kommentálja, és poétikai, amennyiben önreflexív módon kommentálja politikai színpadát. Az állam poetikája alatt az államnak azt a formáját, szerkezetét és grammatikáját értem, amelyet a kora újkori politikai gondolkodók vezettek be. Az állam formái, vagy másképpen fogalmazva az állam poetikája egyszerre volt nagyon központi és problematikus a kora újkori politikai filozófia számára, amint azt a jelen munka további részében be fogom mutatni. A színpadi politika azonban pusztán az állameszme színpadi diskurzusára és annak központi szerepére utal, ezért az állam tragédiája fogalom. Mivel az állam poetikája és a színpad politikája mellett érvelek, ebben a munkában az Állam tragédiája poetika fogalmát vezetem be, mivel a kettő összefügg egymással.

A kutatás a következő kérdésre keresi a választ: A Raison d'État színpadi megjelenítésében az Állami tragédia, és különösen a két vizsgált szöveg milyen szempontból vizsgálja az állam legitimitását a születőben lévő állapotában, tekintettel a kortárs politikai vitákra, a politikai gondolkodásra és az antik etatisme-elméletekre. A központi kérdés mellett egy másik, a kutatásom szempontjából központi kérdésre is szeretnék választ adni, mégpedig arra, hogy

mennyiben beszélhetünk Az állam tragédiájának poelitikájáról. Ez a kérdés semmiképpen sem reductív, és nem is törekszik egy "általános" kora újkori poelitika harmonizálására. A kutatás központi fogalmát, az Állam okát igyekszik színpadon és színpadon kívül, különösen a kora újkori Európában kialakulóban lévő fázisában kezelni és felismerni, és felhívni a figyelmet ennek a politikai jelenségnek a tudatosítására, amely nemcsak kezd kibontakozni, hanem változik és átmenetet jelent a politikai gondolkodás történetében. Ezért az Állami tragédia fogalmát nem az újdonság kedvéért terjesztem elő, hanem azért, hogy rávilágítsak egy olyan mintázatra a kora újkori tragédiákon belül, amellyel a kutatók eddig nem foglalkoztak.